

Är Bibeln Guds ord?

I kyrkorna hör man fortfarande ibland någon säga att vi ska läsa ur Guds ord. Men hur är det med den saken? Är Bibeln verkligen Guds ord? Innan vi svarar på den frågan behöver vi nog börja med att ställa en annan fråga. Nämligen, vad säger Bibeln själv om det här?

För om Bibeln inte gör anspråk på att vara Guds ord så är ju det här ämnet helt onödigt att diskutera över huvud taget. Men om den gör anspråk på att vara det så är min frågeställning i allra högsta grad relevant. För om Bibeln verkligen är Guds ord, alltså texter som kommer direkt från himlens och jordens Skapare, då borde vi väl för det första läsa den, och för det andra försöka göra så gott vi kan med att leva efter vad som står i den.

Så jag skulle vilja börja med några bibelverser där Jesus själv förklarar Skrifterna. För 2000 år sedan var det förstas Gamla Testamentets skrifter Han talade om. Nya Testamentet började ju skrivas några år senare.

Men samma status gäller faktiskt för både Gamla Testamentet och Nya Testamentet. Alltså om Gamla Testamentet är Guds ord så är Nya testamentet också Guds ord. För det finns korsreferenser, citat och direkta hänvisningar mellan de olika böckerna i Nya testamentet som klart bevisar att de olika författarna ansåg att de andra författarna skrev vad de hade fått från Gud. Jag hoppas att jag hinner komma till det här i framtida artiklar, men jag kan ta ett exempel redan nu.

Petrus skriver i slutet av sitt andra brev att Paulus ibland ger sig på att skriva om saker som kan vara svåra att förstå. Inte så konstigt faktiskt. Eftersom Petrus var en fiskare i grunden, medan Paulus var högt utbildad inom den judiska traditionen. Det står att han undervisades av en man som hette Gamaliel. Och det betyder att Paulus var på god väg att bli en av Sanhedrin. Alltså de religiösa ledarna i Israel.

Romarbrevet, som skrevs av just Paulus, används faktiskt i vissa juridiska utbildningar än idag för att lära ut hur man lägger fram sina argument på bästa sätt.

Men samtidigt som Petrus varnar för att misstolka Paulus brev, ser vi hur Petrus kallar Paulus brev för just Skrifter. Och han lägger dem på samma nivå som skrifterna i det Gamla testamentet. För såhär skriver han i Andra Petrusbrevet 3:15-16

"och räkna vår Herres tålmod till er frälsning, som också vår älskade bror Paulus har skrivit till er enligt den vishet som han har fått. Och så gör han i alla sina brev, när han talar om dessa ting. Det finns ett och annat i dem som är svårt att förstå, och som de okunniga och obefästa förvränger, såsom de också gör med DE ÖVRIGA SKRIFTERNA, till sitt eget fördärv."

Andra Petrusbrevet 3:15-16

Märk här att han inte bara skriver Skrifterna, utan "de övriga skrifterna". Han anser alltså att Paulus brev hör till Skrifterna.

Det här var som sagt bara ett exempel. Men det är ett otroligt viktigt sådant. För är det något som många vill få bort från bibelns texter idag så är det vad Paulus skrev.

Men vi skulle ju titta på vad Jesus sa om det här med om Bibeln är Guds ord eller inte. Sådär säger Han i Matteusevangeliet 4:4

”Jesus svarade: ”Det står skrivet: Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun.”

Matteusevangeliet 4:4

Det här är ett citat från Femte Moseboken 8:3. Och om du läser kontexten i båda de här texterna så ser du klart att det är bibelns budskap vi behöver leva av. Jesus sa också att Bibelns ord kommer att gälla så länge universum finns till. För i vad man brukar kalla Jesu bergspredikan säger Han såhär.

”Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Jag säger er sanningen: Innan himmel och jord förgår ska inte en bokstav, inte en prick i lagen förgå, inte förrän allt har skett.”

Matteusevangeliet 5:17-18

Och i Johannesevangeliet står det:

”Skriften kan inte upphävas”

Johannesevangeliet 10:35

Men Jesus slutar inte där. För i Johannesevangeliet 17:1 bekräftar Han i en Bön till Fadern att Skrifterna är utan fel och brister. Och om bibeln var skriven enbart av människor så finns det ju inte en chans att den skulle kunna vara det.

”Helga dem i sanningen: ditt ord är sanning.”

Johannesevangeliet 17:1

Vaddå utan fel och brister? Han sa ju bara att den var sann. Precis. Och om den hade fel och brister, skulle den vara absolut sann då? Nej det skulle den förstås inte. Det är det som är så grymt och slutgiltigt med absolut, objektiv sanning. Den går inte att förhandla med, rösta om eller förvanska. För då är det inte längre sanning. Så om bibeln är sanning, så måste den helt enkelt vara felfri.

Sedan bekräftar Jesus också att att Bibeln är historiskt pålitlig. Alltså inte bara på ett andligt plan. Utan fysiskt och bokstavligt. De berättelser som beskrivs i bibeln har alltså hänt på riktigt. I mänsklighetens historia. De är inte myter eller moraliska sagor som vi bara ska lära oss av. Jag menar, absolut ska vi lära oss av dem. Annars hade de inte funnits med i bibeln. Men det utesluter inte att de har hänt på riktigt. Jag ska läsa två exempel på vad Jesus själv sa om det här. De flesta har nog hört talas om Jona och fisken.

”För liksom Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så ska Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter.”

Matteusevangeliet 12:40

Som Jona var i fiskens buk skulle Jesus själv alltså vara i graven i tre dagar och tre nätter. Och hur var han det? Andligt, bildligt eller bokstavligt? Jag menar om vi börjar förklara bort Jonas vistelse i fisken, så är inte steget långt till att förklara bort Jesu död och uppståndelse. Det andra exemplet har med Noa att göra. För Jesus säger såhär i Matteusevangeliet 24:37-39:

”Så som det var under Noas dagar, så ska det vara när Människosonen kommer. Under dagarna före floden åt de och drack, de gifte sig och blev bortgifna ända till den dag då Noa gick in i arken, och de visste ingenting förrän floden kom och ryckte bort dem alla. Så ska det bli när Människosonen kommer.”

Matteusevangeliet 24:37-39

Det här med Noas flod kommer jag att skriva om en hel del. Men i det här sammanhanget behöver vi förstå att Jesus tog berättelsen om Noa bokstavligt. För här liknar Han tiden för sin egen återkomst med den tiden. Så om floden bara är en moralisk myt. Är då Jesu återkomst också det? Och om floden, som så många säger, var en lokal flod i det gamla Mesopotamien. Gäller i så fall Jesu återkomst och domar också bara det området? Nej, vi behöver nog, precis som Jesus själv, börja ta de gamla berättelserna i bibeln på allvar.

Och när vi ändå är inne på det här med ifrågasatta berättelser i bibeln. Ett av de största misstagen man gör inom kristenheten idag är att man försöker att på något sätt sammanföra bibelns budskap med den kultur och de regler som gäller i just den tid vi lever i nu. Men Jesus gör inte det. Han placerar istället Bibelns budskap högt över mänskliga traditioner.

De religiösa ledarna på Jesu tid hade gått från att följa Mose lagar till att hitta på en massa egna regler för hur Mose lagar skulle hållas. Så i en diskussion med dem ser vi vad Jesus tycker om människors egna påhitt. Vi läser från Matteusevangeliet 15:1-9

"Då kom skriftlärda och fariseer från Jerusalem till Jesus och sa: Varför bryter dina lärjungar mot de äldstes traditioner? För de tvättar inte sina händer när de ska äta bröd. Men han svarade och sa till dem: Varför bryter även ni mot GUDS bud på grund av era traditioner? För Gud befalldes och sa: Hedra din far och mor. Och den som förbannar sin far eller mor, han ska döden dö.

Men ni säger: Den som säger till sin far eller mor: Gåvan du kunde ha fått av mig till din hjälp, ger jag som offergåva. Och därmed hedrar han inte sin far eller sin mor. På detta sätt upphäver ni Guds bud för era traditioners skull. Hycklare, Jesaja profeterade rätt om er när han sa: Detta folk närmar sig mig med sin mun och ärar mig med läpparna, men deras hjärtan är långt ifrån mig, och förgäves dyrkar de mig. De lär ut läror som är människors bud."

Matteusevangeliet 15:1-9

Petrus går faktiskt om möjligt ett steg längre och sätter Skrifterna till och med högre än sina egna erfarenheter. I bland annat Markusevangeliet 9:2-8 kan vi läsa om hur Jakob, Johannes och Petrus själv följer med Jesus upp på ett berg. Såhär står det:

"Och sex dagar därefter tog Jesus med sig Petrus och Jakob och Johannes och förde dem upp på ett högt berg där de var för sig själva. Och han blev förvandlad inför dem. Och hans kläder blev glänsande och mycket vita, såsom snö, så vita som inte någon tygberedare på jorden har möjlighet att göra. Och Elia med Mose visade sig för dem, och de samtalade med Jesus.

Då började Petrus tala och sa till Jesus: Rabbi, det är gott för oss att vara här. Så låt oss göra tre hyddor, en åt dig och en åt Mose och en åt Elia, för han visste inte vad han skulle säga, för de var förskräckta. Och en molnsky kom som överskuggade dem, och ur skyn kom en röst, som sa: Denne är min älskade Son. Hör honom! Och i samma stund när de såg sig omkring, såg de ingen annan, utan endast Jesus var med dem."

Markusevangeliet 9:2-8

Petrus var alltså själv med och såg Mose och Elia prata med Jesus. Men när Petrus sedan berättar om sin upplevelse med Jesus, Mose och Elia på det här berget skriver han såhär:

"För det var inte några slugt uttänkta sagor vi följde, då vi gjorde känt för er vår Herre Jesu Kristi makt och återkomst, utan vi var ögonvittnen till hans majestät. För han fick ära och pris från Gud, Fadern, när en röst kom till honom från det högsta majestätets härlighet, som löd så: Denne är min älskade Son, som jag har behag i. Och denna röst hörde vi komma från himlen, när vi var med honom på det heliga berget."

Andra Petrusbrevet 1:16-18

Men sedan fortsätter han med att skriva det här:

"Och DESTO FASTARE har vi det profetiska ordet, som ni gör väl i att ge akt på liksom på ett ljus som skiner på en mörk plats, till dess att dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan."

Andra Petrusbrevet 1:19

Han sätter alltså det profetiska ordet (bibeln) högre än sina egna erfarenheter. Skulle vi kunna dra slutsatsen här att Petrus faktiskt litade på vad som står i bibeln?

Och sen fortsätter han:

"Framför allt ska ni veta att ingen profetia i Skriften har kommit till genom egen tolkning. Ingen profetia har burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande har människor talat vad de fått från Gud."

Andra Petrusbrevet 1:20-21

Det kan väl inte bli tydligare än så?

Här kommer vi faktiskt osökt in på ett litet sidospår. Nämligen hur gick det då till när bibeln skrevs? För jag har ju skrivit om bibelns olika författare. Men jag har också nämnt att bibelns författare är Gud. Hur går det ihop?

Jag tycker att det är intressant här att ordet **"ledda"** i vers 21 som vi läste nyss är samma grekiska ord som ordet **"driva"** i versen jag ska läsa nu, där Lukas beskriver en resa med fartyg i mycket hård vind.

"Skeppet fångades och kunde inte hålla upp mot vinden, så vi gav efter och lät det DRIVA. Vi kom i lä bakom en liten ö som hette Kauda och lyckades med nöd och näppe bärga skeppsbåten. När de hade fått upp den ombord, använde de nödutrustningen och slog trossar om skrovet. Och eftersom de var rädda för att kastas upp på Syrtenbankarna släppte de ner drivankaret och lät skeppet DRIVA."
Apostlagärningarna 27:15-17

Det handlar alltså om en kraft som är så stark att de själva i grunden inte kunde påverka den. Därför kunde de bara låta skeppet driva. På samma sätt var det när bibelns olika författare skrev bibelns böcker. Gud drev människorna till att skriva precis vad Han ville ha sagt. Men samtidigt använde Han, genom den helige Ande, människors olika personligheter och stil. Därför kan böckerna innehålla Guds objektiva sanning samtidigt som de är skrivna på så olika sätt och i så olika stilar.

Om du läser den översättning som heter Bibel 2000 så står det i Andra Timoteusbrevet att hela skriften är **"inspirerad"** av Gud. Vad menar då Paulus med ordet inspirerad? Det här var en fråga som fick mig att utveckla en ganska kylig och nonchalant inställning till Bibeln i min ungdom. Jag kände ju så väl igen känslan eftersom jag inte gjorde mycket annat än att skriva musik på den tiden, och ibland flödade ju inspirationen. Jag trodde nämligen att Paulus menade att människor fick en känsla och bara följde den, precis som vilken författare, låtskrivare eller konstnär som helst?

När jag för snart sexton år sedan började ifrågasätta Bibeln på riktigt så fick jag ganska fort förklarat för mig vad ordet egentligen betyder. *Inspirerad* betyder helt enkelt *utandad*. Och då blir det ju mycket tydligare.

"Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, tillrättavisning, upprättelse och fostran i rättfärdighet, så att gudsmänniskan blir fullt färdig, väl rustad för varje god gärning."
Andra Timoteusbrevet 3:16

Så som vi kan se så gör bibeln tydliga anspråk på att vara Guds ord. Och som jag sa tidigare. Om bibeln är skriven av himlens och jordens Skapare, då borde vi väl för det första läsa den, och för det andra försöka göra så gott vi kan med att leva efter vad som står i den.

Mycket av det jag skrivit om och kommer att skriva om här har förstås med just det här att göra. Apologetik betyder ju ungefär **"Försvar för en åskådning"** från det grekiska ordet apologia. I mitt fall handlar det om att försöka försvara och förklara den kristna tron ur en Biblisk och bokstavstrogen synvinkel.

Mitt mål är förstås inte att göra mig märkvärdig eller vinna någon typ av diskussion, utan att kanske få någon att ta Bibeln och det glada budskapet, alltså evangeliet, om Jesus på allvar. Det är trots allt det viktigaste vi kan göra i livet. Men jag vill avsluta med en vers som Paulus skrev till församlingen i Tessaloniki. En vers som gör det nästan övertydligt att bibeln verkligen är Guds ord.

"Därför tackar också vi oupphörligt Gud, för att då ni tog emot det Guds ord som ni hörde från oss, inte tog emot det som människors ord, utan som Guds ord, vilket det verkligen är, som också verkar i er som tror."

Första Tessalonikerbrevet 2:1

Okej. Bibeln säger själv att den är Guds ord. Men finns det några bevis för det utanför bibeln? Det kommer vi till nästa gång.

Utombibliska Bevis 1

I den här serien ställer jag mig ju frågan om bibeln verkligen är Guds ord? I förra artikeln skrev jag om vad Bibeln själv säger om det här. Och det är ju tydligt att Bibelns texter själva utgör sig för att vara Guds ord.

Många tycker att vi som kristna för ett cirkelresonemang i de här frågorna. De säger att man inte kan använda bibeln för att bevisa att bibeln är sann. Så min nästa fråga här blir förstås: Finns det då några utombibliska bevis för att Bibeln är Guds ord?

Jag har ju redan i tidigare artiklar nämnt Israel och de profetiska texterna. Det i sig skulle räcka gott och väl för att övertyga mig om Bibelns trovärdighet. Men olika personer är intresserade av olika saker. Så Gud har i sitt ord gett oss överväldigande bevis inom alla områden du kan tänka dig för att Bibeln är Guds ord. Jag tänkte här bara börja skrapa lite på ytan på ett par av dessa områden.

Arkeologi:

Bibeln är inte bara en bok fylld av andlig vägledning vishet och lärdom. Den är också fast förankrad i världshistorien. Det fullständigt myllrar av gamla kungar och regenter, folkslag, kulturer, länder, städer, platser, krig, jordbävningar, svältkatastrofer, och så vidare. Detta faktum sätter ju Bibelns anspråk på att vara sann i en mycket knivig sits. Så här nästan 2000 år efter att Bibeln blev färdigskriven, och med all den arkeologiska forskning som gjorts så borde ju mycket i Bibeln texter gå att skriva av som ren lögn. Men så är inte fallet. Istället så verkar det som att alla arkeologiska fynd man gör, och gjort, i området där bibelns berättelser utspelar sig istället bekräftar Bibelns tillförlitlighet.

Många tror idag att Gamla Testament blev skrivet långt efter de händelser det beskriver, utan Guds ledning. De tror att författarna skrev sina texter i profetisk form som om de beskrev framtiden. När de i själva verket skrevs efter händelserna de beskriver. Jag har ju redan pratat om hur vissa vill få det till att Daniels bok skrevs ca år 150 f.Kr. istället för på 500-talet f.Kr.

Något liknande gör de med Jesajas bok. Jesaja förutspådde ju saker som sedan inträffade. Därför har de så kallade textkritikerna uppfunnit en deuterio-Jesaja (andra Jesaja). Alltså en författare som skulle ha skrivit delar av den bok vi kallar Jesaja, men som man menar skrev långt senare än Jesaja själv. Vissa föreslår till och med en trito-Jesaja (tredje Jesaja) som skulle ha skrivit ännu senare. Det här har precis som kritiken mot Daniels bok ingen historisk grund. Men en del vill som sagt inte att bibeln ska innehålla profetior. Eller något övernaturligt alls för den delen.

Men varför skulle författarna då fejka en massa profetior? Jo, tanken är att bibeln skrevs av människor som ville försvara sin kultur och religion och försöka bevisa rätten till sitt land. Men om det vore så, så hade det varit enormt svårt eller antagligen omöjligt, för författarna att få alla fakta rätt. Då menar jag inte bara fakta om kungar och riken. Tänk bara på de små kulturella seder som beskrivs bland annat i berättelserna om Abraham, Isak och Jakob.

Det här kan man också grotta in sig i hur länge som helst. Men jag ville bara nämna det som hastigast. Kanske väcker det ett intresse hos någon att läsa mer om Bibeln ur en mer arkeologisk synvinkel.

När vi ändå är inne på saker man hittar i marken så är det en sak till som jag skulle vilja nämna. År 1946 sprang en av herdepojken Muhammed edh-Dhibs getter in i en grotta i Qumran strax nord-väst om Döda havet. Han ville inte klättra in i grottan för att hämta sin get. Så för att försöka locka ut geten kastade han in stenar i grottan. Då hörde han ljudet av lerkrukor som krossades av stenarna. Så han klättrade in för att se vad det var. Det han hittade är, enligt min åsikt, ett av de viktigaste historiska fynd som gjorts.

I grottan, och andra grottor i närheten, har man hittat över 900 skriftrullar. Mer än en tredjedel av dem är kopior av gammaltestamentliga texter. Alla böcker i GT finns representerade, utom Ester. Rullarna kan med största säkerhet, på grund av andra fynd på samma plats, dateras till från ungefär år 300 f.Kr till runt år 100 e.Kr.

Här började det vattnas i munnen på många forskare. Speciellt de som är skeptiska till Bibeln. För nu hade man hittat bibeltexter som var ungefär 2000 år gamla. Och då kunde man äntligen sätta dit de där bibelläsarna en gång för alla. De tänkte att om vi jämför de här gamla texterna som vi har hittat med dem vi har i våra moderna biblar så måste vi ju hitta massor av olikheter. Då ser vi hur mycket bibeln har förändrats under de senaste 2000 åren.

Sedan dess har de här gamla externa studerats och översatts noga. Och visst har man hittat skillnader. Men det som avviker från de bibliska texter vi har idag är otroligt små saker. Det handlar ofta om olika stavningar av ett namn. Ibland handlar det om frasering, alltså ordföljd. Men man har inte hittat något som faktiskt påverkar texternas betydelse eller innehåll. Så qumran-skrifterna, eller dödahavs-rullarna som de också kallas, är alltså ett tydligt bevis för att vi kan lita på att de biblar vi har idag. I alla fall så länge vi läser en seriös översättning, alltså inte The Message, Jehovas Vittnens egen bibel eller liknande.

En sak jag tycker är mycket intressant är att man har hittat just Jesajas bok i sin helhet. Eftersom Jesaja är den bok som innehåller flest profetior om Jesu första tillkommelse. Det är också den bok som Jesus citerade mest när han gick på jorden. Det är också roligt, med tanke på mina tidigare inlägg, att Hesekiel 36,37 och 38 finns med bland de funna rullarna. Det här med att Ryssland, Iran, Turkiet, Sudan och Libyen ska gå i krig med Israel är alltså inget nytt påhitt.

Qumran-skrifterna, eller Dödahavs-rullarna, som de också kallas, är alltså ett tydligt bevis för att vi kan lita på att vi har rätt texter i våra biblar. Men hur bevisar de att Bibeln är Guds ord? I Bibeln står det:

"Herrens ord är rena ord, silver luttrat i degel av jord, renat sju gånger. Du, Herre, ska bevara dem, du ska för evigt beskydda dem från detta släkte."

Psalm 12:7-8

"Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå."

Lukasevangeliet 21:33

Det står alltså i både GT och NT att Gud ska bevara sitt ord. Och Qumran-skrifterna är ett starkt bevis på att Han faktiskt har gjort det.

Utombibliska Bevis 2

I artikeln "*Kan man tolka bibeln bokstavligen?*" skrev jag lite om att det står i Bibeln att jorden är rund och att den svävar fritt i rymden. Jag tänkte fortsätta lite i samma anda här.

En berättelse i Bibeln som ofta blir attackerad är den om översvämningen på Noas tid. Man ifrågasätter bland annat hur så många djur kunde få plats på en båt, var kom allt vatten ifrån och var är allt vatten nu? För det kan ju omöjligt ha regnat så mycket på bara 40 dagar. Vissa påstår att så mycket regn på så kort tid skulle överhettat atmosfären och så vidare. Jag kommer att skriva mer om det här i framtiden, men de två sista frågorna tänkte jag titta lite på här. Varifrån kom vattnet, och vart är det nu?

Det här med vattenmassorna är en av de saker som fått många att börja se Noas flod som en lokal händelse. De påstår, då det står att vattnet täckte jorden, att vattnet endast täckte "den då kända världen". Alltså den del av världen där människorna bodde då. Den tolkningen blir ju lite konstig om man läser kontexten.

"Och vattnet bredde ut sig mer och mer över jorden, tills det täckte alla höga berg under hela himlen. Femton alnar över topparna steg vattnet, och bergen blev övertäckta."

Första Mosebok 7:19-20

15 alnar är ungefär 7 meter. Om vattnet steg 7 meter över det högsta berget, hur kan det då vara en lokal flod? Som ett experiment kan du ju försöka fylla upp en skål med vatten till ca 15 cm ovanför kanten. Men den som övertygar mig mest om att floden var global är ändå Petrus. I Andra Petrusbrevet 3:3-7 skriver han såhär:

"Framför allt ska ni veta att det i de sista dagarna kommer hånfulla människor som drivs av sina begär och som hånar er och säger: "Hur går det med löftet om hans återkomst?"

Det handlar alltså om människor som hånar oss som tror på Jesu återkomst. Men sedan förknippar han det här med en ovilja att tro på skapelse teorin och Noas flod.

Sedan fäderna dog har ju allt fortsatt precis som det varit sedan skapelsens början."

Det här kallas för uniformitarianism, eller uniformism, och ligger till grund för i stort sett allt som har med sekulär, alltså icke kristen, forskning att göra. Uniformism går ut på att man genom att se hur saker är nu kan veta hur allt har gått till bakåt i tiden. Alltså som det är nu har det alltid varit. På så sätt har man kommit fram med hypoteser som Big Bang och evolutionsteorin och så vidare. Petrus fortsätter sedan med att mycket kort beskriva jordens skapelse. Som de här hånfulla människorna alltså vägrar tro på.

De bortser medvetet från att det för länge sedan fanns himlar och en jord som uppstod ur vatten och genom vatten i kraft av Guds ord.

Sedan beskriver han hur den världen dränktes i Noas flod.

Genom vatten och Guds ord dränktes den dåtida världen och gick under.

Och sedan tillbaks till Jesu återkomst.

Men de himlar och den jord som nu finns har genom samma ord sparats åt eld och bevaras fram till den dag då de gudlösa människorna ska dömas och gå under.
Andra Petrusbrevet 3:3-7

Petrus tolkade både skapelseberättelsen och berättelsen om Noas flod bokstavligt. Och kallar dem som inte gör det för "hånfulla människor" och eftersom Petrus, precis som alla andra författare av bibeln, skrev sådant som var utandat av Gud så väljer jag att ta honom på orden.

Jag känner att jag behöver flika in en sak här. Då jag citerar en bibeltext så är min förhoppning alltid att du slår upp texten i en Bibel och läser verserna i sin kontext. Det är en bra regel att följa i alla sammanhang då någon vill förklara en text från Bibeln. För om till exempel min förklaring inte passar i textens kontext så är jag antagligen ute och cyklar på ett eller annat sätt. Det var ett litet tips bara. Nu tillbaka till ämnet.

I berättelsen om Noa står det bland annat:

"Det år då Noa var sexhundra år, på sjuttonde dagen i andra månaden, bröt alla det stora djupets källor fram, himlens fönster öppnades, och det regnade över jorden i fyrtio dagar och fyrtio nätter."

Första Mosebok 7:11-12

Vattnet kom alltså från två håll. Uppifrån och nerifrån. Det regnade antagligen mer än någon annan gång i världshistorien. Men samtidigt bröt alltså de stora djupens källor fram. Jag kan tänka mig att det var lite som när man klämmer på en skumgummiboll som är full med vatten. Men ett år senare. När det började bli dags för Noa och hans familj att lämna arken står det:

"Men Gud tänkte på Noa och på alla vilda djur och alla boskapsdjur som var med honom i arken, och han lät en vind gå fram över jorden, så att vattnet sjönk undan. Djupets källor och himlens fönster stängdes och regnet från himlen upphörde. Vattnet drog sig tillbaka från jorden mer och mer."

Första Mosebok 8:1-3

År 1997 meddelade forskare att man hade funnit stora depåer av vatten på ca 40 - 60 mils djup. Depåer som man antar innehåller lika mycket, om inte mer än den mängd vatten som finns i alla världens hav, sjöar, floder osv. En del av vattnet dunstade alltså och blev moln, men det allra mesta sjönk undan och finns nu en bra bit under oss.

När vi ändå är inne på ämnet vatten så tänkte jag nämna en man som hette Matthew Maurey. Han var en officer i den amerikanska flottan och bokstavstroende kristen. En skada gjorde att han blev tvungen att avsluta sin officerstjänst. Istället jobbade han i 19 år i flottans observatorium och med utveckling av deras instrument. Maurey hade läst i Psaltaren 8:9 där det står:

"... de som vandrar havens vägar."

Psalm 8:9

Han tänkte att om Bibeln säger att det finns vägar i haven så finns det vägar i haven. Så han började undersöka saken. Bland annat sänkte han så kallade driv-flaskor. Flaskor som innehöll så pass mycket vatten att de drev en bit under ytan, för att de inte skulle påverkas av vinden. De innehöll också ett meddelande om att den som hittade flaskan skulle meddela honom om var flaskan hade hittats. Matthew Maurey skrev senare den första textboken i modern oceanografi år 1855. Hans upptäckter har underlättat arbetet enormt för dem som behöver ta sig över haven med någon typ av fartyg. Han ritade också kartor som bland annat använts när man har lagt underhavs-kablar mellan kontinenter.

Allt detta för att han läste Bibeln bokstavligt. Han skrev till och med i sin bok något i stil med: Det står i Jobs bok att luften har en bestämd vikt, något som vi vetenskapligt har upptäckt på senare tid. Då är det inte så konstigt att haven har vägar.

Det han hänvisade till i Jobs bok var naturligtvis Job 25:5, där set står:

"När han mätte upp vindens vikt och vägde vattnen efter mått"

Job 28:25

Bibeln är ingen vetenskaplig bok i sig, men eftersom den är sann och Guds eget ord, så måste den ju stämma överens med verkligheten på alla punkter. Olika personer har under 2000 år vigtt sitt liv åt att hitta bevis för att Bibeln innehåller motsägelser eller direkta fel. Många har kommit till tro under sina försök, men ingen har någonsin lyckats med sitt uppdrag att motbevisa bibeln.

Utombibliska Bevis 3

Det finns dussintals exempel där Bibeln har blivit ifrågasatt av forskare och vetenskapsmän, men till slut har visat sig vara sann. Och jag skulle kunna hålla på att rabbla upp dem länge till. Det tänker jag inte göra just nu, men det finnas tre saker jag skulle vilja prata om här eftersom jag tycker att de är intressanta. Och som sagt, jag skrapar bara lite på ytan. För det finns hur mycket som helst att läsa om alla de ämnen jag tar upp här.

Det första är astronomi. Innan teleskopet uppfanns var människorna övertygade att stjärnorna kunde räknas. Vissa astronomer och matematiker ritade till och med upp kartor med stjärnornas placering och namn. Hipparkos, som levde mellan år 190 och 120 f.Kr räknade stjärnorna till att vara 1026 st. Ptolemaios (58-165 e.Kr) fick dem till 1056 st. Men tyska Johannes Kepler (1571-1630 e.Kr) menade att nej, det finns bara 1006 stjärnor. Men när Galileo, som faktiskt levde samtidigt som Kepler, tittade upp mot himlen genom sitt teleskop så såg han att den Bibel han trodde på faktiskt hade haft rätt hela tiden när den sa:

"Lika oräknelig som himlens härskara [stjärnorna] och lika omätbar som sanden i havet..."

Jeremia 33:22

Jag har nämnt det här tidigare, men senare forskning säger att det finns ca 3×10^{23} stjärnor i universum. Alltså en 3:a med 23 nollor efter. Cirka. Oräknelig var ordet.

Nästa sak som pekar på att bibeln är Guds ord är vårt ursprung:

Här kommer jag in på vad som för många är ett alldeles enormt känsligt ämne. Men det är väl lika bra att lägga fram det på en gång, så ingen behöver undra. Jag tror på Bibels skapelseberättelse. Bokstavligt. Jag tror att när Gud säger att Han skapade universum och allt vad det innehåller på 6 dagar så menar Han det. Det här kan man läsa om i bland annat Första Moseboken kapitel 1. Men så här säger Han i Första Moseboken kapitel 5 och verserna 3 till 7 att:

"När Adam var 130 år fick han en son som var lik honom, hans avbild. Han gav honom namnet Set. Sedan Adam fått Set, levde han 800 år och fick söner och döttrar. Adams hela ålder – den tid han levde – blev 930 år. Därefter dog han. När Set var 105 år blev han far till Enosh. Sedan Set hade fått Enosh levde han 807 år och fick söner och döttrar."

Första Moseboken 5:3-7

Så här fortsätter det ända fram till Abraham. Och om Gud säger det så menar Han det. Läser man Första Mosebok kapitel 5 och kapitel 11. Så har man släktleden ända från Adam till Abraham där. Och trots att många försöker att hävda motsatsen så lämnar de här släkttavlorna inget utrymme för långa tidsåldrar eller luckor mellan personerna som nämns. Alltså tror jag att Gud skapade jorden på 6 dagar för ungefär 6000 år sedan.

Jag undrar ibland angående de som är troende kristna och samtidigt försöker klämma in evolutionsteorin och långa tidsåldrar i skapelseberättelsen. När slutar de att allegoriserar och spiritualisera texterna? Alltså när börjar de ta bibelns texter för vad de är? Och vem bestämmer när? Är det efter skapelsen, efter Noas flod eller efter Babels torn? Är det efter Jona och fisken, efter jungfrufödseln, efter Jesu alla under, eller efter Jesu korsfästelse och uppståndelse? Jag menar, vad i Bibeln kan vi lita på om vi inte kan lita på Första Mosebok 1-11?

Sedan Charles Darwin för drygt 150 år sedan kom ut med sin bok "*Om arternas uppkomst*" har forskare försökt att bevisa evolutionsteorins äkthet. Utan att lyckas förstås. Darwin själv sa att bristen på så kallade transitionella fossiler, alltså fossiler i ett mellanstadium som visar tydligt att en art har utvecklats till en annan, är "*...den mest uppenbara och djupaste invändningen som kan uppmanas mot min teori.*" Han tog dock för givet att man snart skulle börja hitta sådana fossiler. Nu, efter att ha grävt upp miljontals fossiler, ofta i syftet att hitta just de transitionella, har man hittat några? Nej.

Eftersom det här inte sker av sig själv i naturen så har man även i lab-miljö försökt få arter att utvecklas till någon annan art. Ett exempel är bananflugorna. Man har under ganska många år nu lyckats påskynda bananflugans redan snabba fortplantningsförlopp. Man har faktiskt fått den att motsvara miljontals år för många andra djur. Dessutom har man försökt att hjälpa evolutionsprocessen genom bland annat strålning. Visst har det hänt att någon fluga har fötts med två ben för lite eller för mycket. Men de här muterade flugorna har oftast inte kunnat fortplanta sig i sin tur, och om de har det så har deras avkomma varit helt vanliga bananflugor.

Det finns faktiskt inga empiriska bevis för att en art någonsin har utvecklats till en annan art. Mutationer, som hela evolutionsteorin vilar på, är aldrig positiva i meningen att avkommans gener innehåller mer information än föräldrarnas. Vi kan ta en helt vanlig groda som exempel. Den har ju en genetisk sammansättning för att få fyra ben. Ibland kan det bli en genetisk mutation så att den får sex stycken ben istället. Det är inte så konstigt egentligen, för generna för ben finns ju redan i grodan. Men för att grodan skulle utveckla till exempel vingar så behövs helt ny information i grodans gener. Och det är just sådan ny information som aldrig någonsin har upptäckts i någon organism någonstans.

Tro nu inte att det räcker med *en* positiv förändring för att en groda skulle få fungerande vingar. Det skulle antagligen behövas någon miljon sådana. Men man har som sagt aldrig någonsin sett en sådan förändring i någon organism över huvud taget. Och med tanke på hur många arter av bakterier, djur, och växter vi har här på jorden så borde man ju se ny information i olika arter hela tiden.

Det här pekar ju på att alla djur som finns idag skapades efter sina olika slag. Precis som det står i Första Moseboken kapitel 1. Men om man repeterar en lögn tillräckligt ofta, tillräckligt högt och tillräckligt starkt, så börjar människor tro på den.

Ken Ham, grundare av Answers in Genesis, har en massa fantastiska och högutbildade forskare anställda, så han har tillgång till hur mycket vetenskaplig information som helst. Men vad han hela tiden poängterar då han undervisar, skriver och debatterar är utgångspunkt, världsuppfattning och auktoritet.

Utgår man ifrån att det inte finns en Gud. Har man en uniformistisk världsuppfattning, alltså att det som händer nu är det som alltid har hänt. Och om man har välutbildade människor som auktoritet. Då måste man ju tro på evolutionsteorin. Trots dess många hål, fel och brister. Har man däremot en kristen utgångspunkt och världssyn och Bibelns ord som auktoritet. Då är det inte alls svårt att förstå att kreationismen, alltså tron på att Gud skapade allt vi ser, är sann.

Tyvärr blir vi i Sverige och övriga västvärlden från väldigt unga år indoktrinerade med ett av de här synsätten genom skola, TV, böcker, osv. Efter ett tag tror vi, det gjorde i alla fall jag, att evolutionsteorin är bevisad och sann. Vore det inte bättre att båda teorierna lärdes ut, och att vi själva sedan fick dra våra egna slutsatser? Jag förstår att de flesta forskare och även lärare har gått på lögnen om vår utveckling, och att evolutionen är en vedertagen modell inom både skola och forskning. Men vad som är sanningen, den riktiga, objektiva sanningen, är inget vi människor kan rösta om.

Enligt Bibeln satte Gud som sagt gränser för utveckling och korsbefruktning mellan arterna.

"Gud sade: "Jorden ska frambringa levande varelser efter deras slag, boskapsdjur, kräldjur och jordens vilda djur efter deras slag." Och det blev så. Gud gjorde jordens vilda djur efter deras slag, boskapsdjuren efter deras slag och markens alla kräldjur efter deras slag. Och Gud såg att det var gott."

1 Mos 1:24-25

Darwin, liksom många andra, var också övertygad om att mänskligheten bestod av olika raser. Jag tycker att det är fascinerande att alla de olika rasbiologerna var helt övertygade om att just deras ras var den överlägsna. Så sent som år 2000 stod det klart att man genom genetisk forskning hade kunnat kartlägga de mänskliga raserna på jorden. Det fanns EN. Människorrasen.

Ja, vi vet, sa de bokstavstroende kristna...

"Herren Gud sade: "Det är inte bra att mannen är ensam. Jag ska göra en medhjälpare åt honom, en som är hans like." Herren Gud hade format alla markens djur och himlens alla fåglar av jord. Han förde fram dem till mannen för att se vad han skulle kalla dem. Så som mannen kallade varje levande varelse, så blev dess namn. Och mannen gav namn åt alla boskapsdjur, åt himlens fåglar och markens alla vilda djur. Men åt Adam fanns ingen medhjälpare som var hans like."

Då lät Herren Gud en tung sömn falla över mannen. När han hade somnat, tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött. Och Herren Gud byggde en kvinna av revbenet som han tagit från mannen och förde fram henne till honom. Då sade mannen: "Äntligen! Hon är ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon ska heta kvinna, för av man är hon tagen." Därför ska en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de ska bli ett kött."

Första Mosebok 2:18-24

Och när vi ändå är inne på ämnet evolution eller skapelse så är det en fråga man ofta kommer att tänka på. Nämligen vart kommer en sådan sak som moral ifrån?

Om nu den materialistiska och evolutionistiska världsåskådningen är sann. Om den starke överlever och det gäller att äta eller ätas. Hur kommer det sig då att en frisk och stark person utan att tveka kastar sig i vattnet, ibland till och med fara för sitt eget liv, för att hjälpa en svag som håller på att drunkna? Och om han väljer att bara stå och titta på, varför mår han då ofta dåligt resten av sitt liv för att han lät någon annan drunkna? Det här går ju helt emot evolutionens lagar. Varifrån kommer sådant som moral, medmänsklighet och dåligt samvete? Varifrån kommer insikten om vad som är rätt och fel om det nu inte finns en Gud som är kärleksfull och rättvis? Och varför tycks samma lagar för moral, rätt och fel gälla överallt om vi nu har utvecklats på olika kontinenter och i olika miljöer?

"För när hedningar som inte har lagen av naturen gör vad lagen befäller, då är de sin egen lag trots att de saknar lagen. De visar att det som lagen kräver är skrivet i deras hjärtan. Om detta vittnar också deras samveten och tankar som sinsemellan anklagar eller till och med försvarar dem."

Romarbrevet 2:14-15

Gud har skrivit sin lag, alltså hur Han vill att vi ska leva, i människors hjärtan, så om vi följer vårt samvete så har vi kommit en bra bit på vägen. Sedan står det att vissa kommer att förstöra sina samveten genom att obstinat fortsätta göra sådant de vet är fel (Första Timoteusbrevet 4:1-2), men då börjar jag komma från ämnet...

Jag tror att du börjar förstå vart jag vill komma. Precis. Vi kan lita fullt och fast på Bibeln som Guds ord. Nu när den grunden är lagd kan jag börja svara på en massa andra frågor, som jag aldrig har fått i hela mitt liv.

Människors förändrade liv.

Till slut tänkte jag ta upp ett av de absolut största och tydligaste bevisen för att bibel är Guds ord. Och det är människors förändrade liv. Både bibeln och Bob Dylan säger att alla tjänar någon, och människan kan inte vara sin egen gud. Vi jagar alltid något. Pengar. Ära. Berömmelse. Makt. Bekvämlighet. Njutning. Sex. Villa. Volvo. Vovve. Inget av det här är egentligen något dåligt, om det används på rätt sätt. Men ofta tenderar det till att ta över våra liv.

För mycket pengar kan framkalla girighet och oro att de ska försvinna. För mycket njutning av vissa slag till exempel sex, kan resultera i livslånga och destruktiva beroenden, och så vidare. Med andra ord, antingen är man slav under synden eller under Gud. Bibeln förklarar att underordna sig Gud är inte en börda eller ett slaveri på det sättet utan en lättnad.

"Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar, för mitt ok är milt och min börda är lätt."

Matteusevangeliet 11:28-30

Paulus beskriver sig själv som Jesu slav.

"Från Paulus, Kristi Jesu tjänare, kallad till apostel och avskild för Guds evangelium".

Romarbrevet 1:1

Ordet "tjänare" i den här versen kommer från det grekiska ordet "doulos". Det beskriver en slav som frivilligt har valt att stanna hos sin ägare. En herre som köpt honom. Oftast var det för att slaven inte hade ekonomiska förutsättningar för att klara sig själv, eller för att han helt enkelt hade det bra hos sin herre. Eller både och. Köpt till frihet skulle man kunna säga.

Många som inte tror säger att "kristendomen är bara en massa regler". Och visst finns det massor av regler i Bibeln. Men det är inte genom att följa regler som du kan bli räddad.

"Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det, inte på grund av gärningar för att ingen ska berömma sig."

Efesierbrevet 2:8-9

Alla regler i Bibeln är för vårt bästa och vi mår bra av att följa dem. När vi tar emot Jesus som vår herre och frälsare får vi Den Helige Ande som hjälper oss att leva rätt och släppa våra tidigare "bojor". Det innebär inte att vi blir perfekta, men om vi låter honom jobba med oss så blir vi i alla fall bättre på det, i väntan på den dag då vi ska bli förvandlade och äntligen bli av med vår syndiga natur.

"Men vi har vårt medborgarskap i himlen, och därifrån väntar vi Herren Jesus Kristus som Frälsare. Han ska förvandla vår bräckliga kropp och göra den lik hans härlighetskropp, för han har makt att lägga allt under sig."

Filipperbrevet 3:20-21

Sedan finns det ju olika typer av regler beskrivna i Bibeln. Vissa regler var för Israel som folk, andra universella, alltså skrivna för alla människor. Vissa pekade mot Jesus som Messias, till exempel offerlagarna. Andra bevisar för oss att vi är syndare och behöver en Frälsare, som De tio budorden och Bergspredikan. Och en del var helt enkelt som praktisk hjälp för Israels folk då de vandrade omkring i 40 år i öknen. Och även när de blev en nation. För att kunna skilja på de här behöver man sätta sig in i de olika kontexter där reglerna är beskrivna. Jesus sa att han *inte* hade kommit för att upphäva lagen, utan för att uppfylla den. Och det gjorde Han. På alla sätt den kunde uppfyllas.

"Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Jag säger er sanningen: Innan himmel och jord förgår ska inte en bokstav, inte en prick i lagen förgå, inte förrän allt har skett."

Matteusevangeliet 5:17-18

Så om nu Gud är skaparen, och om Gud är Kärlek. Skulle Han då inte veta vad som är bra för oss och vad vi mår bäst av? Bibeln är inte i första hand en lagbok med intentionen att trycka ned oss med en massa regler. Bibeln är i första hand ett kärleksbrev i vilket Gud visar oss hur vi bör leva för att må så bra som möjligt, och framför allt för att bygga vidare på vår personliga relation med Honom. I evighet.

Nu menar jag inte heller att om du blir kristen så får du ett problemfritt liv. "*Kristendomen innebär inte frånvaro av problem, den innebär närvaro av Kristus*" brukar Amir Tsarfati säga. Och Jesus lovar oss i Johannesevangeliet:

"I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen."

Johannesevangeliet 16:33

Världen är full av människor som genom sina förändrade liv är levande bevis för att det som står i Bibeln är sant. Några har blivit fria från missbruk, ibland till och med ögonblickligen. Även om inte heller det händer alla. Gud arbetar på olika sätt i olika liv. Andra har äntligen, på ett övernaturligt sätt kunnat förlåta någon som sårat dem djupt. Många har fått ett hopp och en glädje som de aldrig har känt förr.

Sen har vi ju den där fantastiska gruppen människor som bara kastar sig ut i för dem okända miljöer, länder och världsdelar, ofta med fara för sitt eget liv, bara för att de känner att de måste dela med sig av vad de själva har fått. Ett liv tillsammans med Kristus. Ja, jag menar missionärerna.

Jag skulle vilja berätta en sann berättelse här.

En man som hette John Newton var kapten på ett slavhandlarskepp från England. Han var en sån där som kastade av några slavar om han kände att lasten var för tung. Han kallades "The Great Blasphemer" av sin besättning eftersom han notoriskt häcklade Gud och försökte övertala människor att ge upp sin tro.

Men efter elva dagar i en fruktansvärd storm med ett söndertrasat skepp vände han sig till den Gud som hans mamma hade berättat för honom om när han var liten. Newtons liv förändrades radikalt. Inte direkt. Han fortsatte att jobba som slavhandlare ett tag till, men studerade samtidigt Bibeln.

Hans studier i bibeln ledde till att han fick en annan syn på det där med slaveri. Bibeln säger ju att alla är skapade till Guds avbild. Så småningom slutade han med slavhandeln och tog jobb i hamnen i Liverpool. Under den tiden påbörjade han också sin 43 år långa tjänst med att predika evangeliet om Jesus. Han skrev ofta hymner som passade den text han skulle predika om, och år 1779 samlades 280 av dem till en bok. En av hymnerna var den världskända "Amazing Grace".

Senare lämnade han jobbet i hamnen för att börja som Rektor på St. Mary Woolnoth i London, där han arbetade med människor från alla samhällsklasser. John Newtons erfarenheter av, och tankar om slavhandeln spelade en stor roll i det brittiska beslutet att avskaffa slaveriet.

Newton blev 82 år gammal. Under de sista tre åren försämrades hans minne mer och mer. Men i slutet av sitt liv sa han "*Mitt minne är nästan borta, men jag kommer ihåg två saker: Jag är en stor syndare, och Kristus är en stor frälsare.*"

Ett fantastiskt exempel på hur Den Helige Ande kan jobba i en människa och upprätta honom.

Sedan jag blev bekant med den här bakgrunden till sången har jag svårt att hålla tårarna tillbaka när jag hör raden "...that saved a wretch (usling/kräk) like me."

Gud kan rädda vem som helst, och Han förändrar människors liv. Det tar jag som ett tydligt bevis för att bibeln är Guds ord.